

fremsettelse samt den pågældendes nationalitet og bopæl.

Stk. 2. Angår begæringerne om udlevering forskellige straffbare forhold, kan det som vilkår for udleveringen fastsættes, at den pågældende efter retsforfølgning og fuldbyrdelse af straf eller anden retsfølge i det ene land skal udleveres videre til det andet land.

§ 8. Begæring om udlevering kan fremsættes af politi- eller anklagemyndighed i det land, hvortil udlevering ønskes, og rettes til rigsadvokaten, statsadvokat eller politimester (i København politidirektøren).

Stk. 2. Begæringen skal indeholde oplysning om tid og sted for den straffbare handling, dennes beskaffenhed, de anvendelige straffebestemmelser, nationalitet og — om muligt — opholdssted for den, der begæres udleveret, samt sådanne oplysninger, som i øvrigt er nødvendige til bestemmelse af hans identitet.

Stk. 3. Såfremt den, der ønskes udleveret til strafforfølgning, ikke i et retsmøde meddeler samtykke til udleveringen eller erkender sig skyldig i det forhold, for hvilket udlevering begæres, skal der som grundlag for begæringen foreligge en af en domstol truffet beslutning, hvoraf fremgår, at domstolen har fundet rimelig grund til mistanke om, at han har begået den straffbare handling. Udlevering til strafforfølgning for flere forhold kan dog finde sted, selv om der kun foreligger tilståelse eller domstolsbeslutning med hensyn til et af forholdene.

§ 9. Efter modtagelsen af en begæring om udlevering iværksætter politiet uden ophold den nødvendige undersøgelse. For denne undersøgelse gælder bestemmelserne i retsplejelovens 4. bog med de fornødne lempelser.

§ 10. Den, som begæres udleveret, kan forlange rettens afgørelse af, om de i det foregående angivne betingelser for udlevering er opfyldt. Rettens afgørelse træffes ved kendelse.

Stk. 2. Den pågældende skal af politiet gøres bekendt med den i stk. 1 hjemlede adgang til domstolsprøvelse.

§ 11. Til fremme af undersøgelsen og for at sikre udleveringen kan de i retsplejelovens kapitler 68, 69, 71 og 72 omhandlede retsmidler anvendes i samme omfang som i sager vedrørende lovovertrædelser af tilsvarende art, der forfølges her i landet. Ved afgørelsen af, om betingelserne for anvendelse af et af disse retsmidler er opfyldt, kan den i § 8, stk. 3, nævnte retsafgørelse lægges til grund uden yderligere prøvelse af beviserne for den pågældendes skyld.

§ 12. I sager om udlevering finder de i retsplejelovens kapitel 66 indeholdte regler om beskikkelse og valg af forsvarer tilsvarende anvendelse. Offentlig forsvarer skal dog altid beskikkes, når den, der begæres udleveret, fremsætter ønske herom.

Stk. 2. Udgifter til beskikket forsvarer og andre sagsomkostninger afholdes af det offentlige, medmindre retten under særlige omstændigheder bestemmer, at de skal udredes af den, som begæres udleveret.

§ 13. Såfremt den, der begæres udleveret, i et retsmøde meddeler samtykke til udleveringen, og det findes utvivlsomt, at betingelserne for udlevering er opfyldt, kan udleveringen iværksættes af politiet efter nærmere af justitsministeriet fastsatte regler.

Stk. 2. I øvrigt forelægges spørgsmålet om, hvorvidt udlevering skal finde sted, for justitsministeriet.

§ 14. Når der er truffet bestemmelse om udlevering, skal denne snarest muligt iværksættes. Med henblik på at sikre udleveringens gennemførelse kan de i retsplejelovens kapitler 71 og 72 omhandlede retsmidler anvendes, såfremt handlinger svarende til den, for hvilken udlevering er begæret, efter dansk ret kunne medføre højere straf end bøde eller hæfte. Den pågældende kan dog altid undergives anholdelse i indtil 24 timer.

§ 15. I forbindelse med en beslutning om udlevering kan det bestemmes, at genstande, som er beslaglagt eller taget i bevaring under sagen, med forbehold af trediemands eventuelle rettigheder skal overgives til den myndighed, som har begæret udlevering.